

A medencék vize már kedvez a strandolásnak

Jövő héttől belépőt kell váltani a Víkendtelepen

Fotó: Nagy Tibor

Előreláthatólag a jövő héttől már belépőt kell váltani a marosvásárhelyi Víkendtelepen, ugyanis a medencék vizének a hőmérséklete meghaladta a 20 Celsius-fokot.

Miután az utóbbi hat-hét évben nem módosultak a belépti díjak, idén a tanács döntése értelmében emelkedtek az árak, így jövő héttől felnőtteknek 20, gyermekeknek és nyugdíjasoknak pedig 10 lejbe kerül a napi belépő. A marosvásárhelyi személyi igazolvánnyal rendelkezők 25 százalékos árkedvezményben részesülnek, így a belépő ára számukra 15, illetve 7,50 lej. A nagycsaládosoknak 50%-os kedvezmény jár.

A marosvásárhelyi tanács az elmúlt év végén fogadta el a határozatot, amely a belépti díjak emeléséről rendelkezik. *Mátyási Levente*, a Víkendtelep igazgatója lapunknak elmondta, tisztában vannak azzal, hogy egyesek nehezményezik a belépők drágulását, viszont tudni kell, hogy az utóbbi 6-7 évben nem módosították az árakon, a strandolók szinte jelképes áron, 7 lejért válthattak jegyet, miközben a telep fenntartásával járó kiadások az utóbbi években jelentősen nőttek. Ezért próbálták a jelenlegi helyzethez igazítani az árakat, amelyek még mindig jóval alacsonyabbak, mint az országban működő, hasonló jellegű fürdőhelyeken megszabott belépti díjak.

Menyhárt Borbála

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje idejében megújítani előfizetését! Ha előfizet, biztosan kézhez kapja, **FÉLÁRON!**

Könyvbemutató Mezőbádon

A Mezőbádoni gyülekezeti otthonban felemelő ünnepség keretében mutatták be dr. Toszó Sarolta Gyökérének című kétkötetes monográfiai kiadványát, amelyet maga a szerző ismertett népes közönség előtt.

2.

RMN – film az erdélyi lét keresztmetszetéről

A nagyfokú érdeklődésnek több oka is volt. Az egyik a téma, amely az elhíresült ditrói pékség esetét dolgozta fel, amikor a helybeliek felláztak a vendégmunkások ellen, továbbá több erdélyi magyar – köztük marosvásárhelyi – színész is játszik a filmben.

3.

A legnagyobb ihletforrás maga a létezés

A létezés. A pusztán lét, ami együtt jár a mulandóság tudatával. Ez dönt el mindent, enélkül nem lenne művészet. Ihletforrás, hogy úgy éljük az életünket, hogy tudjuk, a világ legnagyobb csodája véges.

5.

OPTICA OPTOFARM

A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

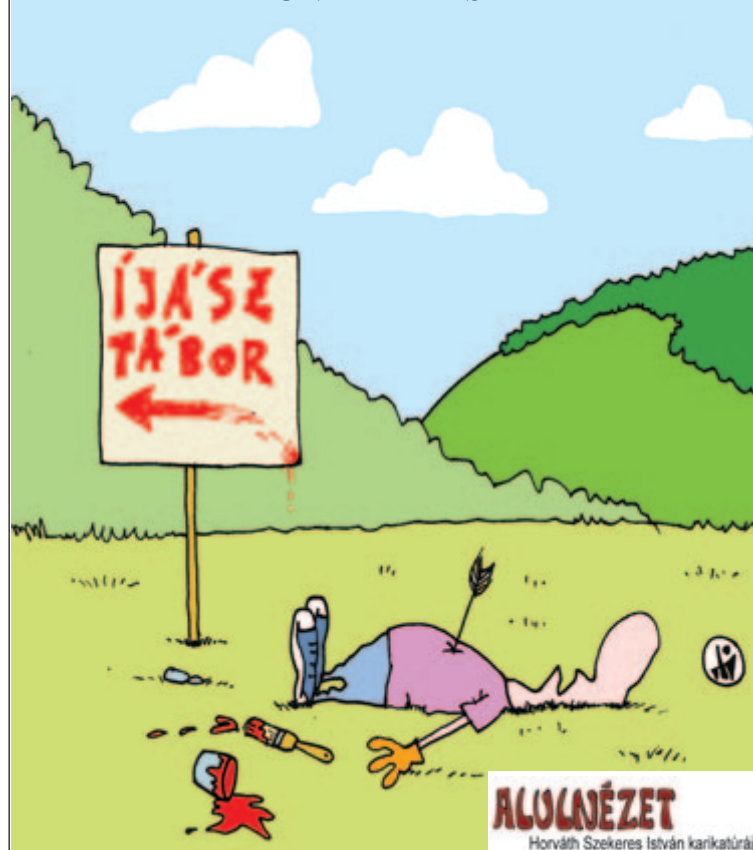
Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

MUNKABALESET

ALUNÉZET

Horváth Szekeres István karikatúrája

CCCCCCCCCCCC

JÚNIUS

11., szombat
A Nap kel
5 óra 29 perckor,
lenyugszik
21 óra 15 perckor.
Az év 162. napja,
hátravan 203 nap.

IDŐJÁRÁS

Zápor lehetséges
Hőmérséklet:
max. 26 °C
min. 14 °C

*Isten éltesse!

Ma **BARNABÁS**, holnap **VILLÓ** napja.
VILLÓ: magyar eredetű női név, újabb keletű magyar névalkotás, Kodály Zoltán 1925-ben szerzett gyermekkorúsának címe nyomán. Valószínűleg a latin villus szóból ered, aminek a jelentése lomb – mivel a lányok villózeskor füzéggel járták a falut.

VALUTAÁRFOLYAM

BNR – 2022. június 10.

1 EUR	4,9432
1 USD	4,6665
100 HUF	1,2420
1 g ARANY	276,5061

ELŐFIZETÉS A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népújság szerkesztőségében:
Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám,
2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között,
szombat – vasárnap zárva. Tel. 0265/268-854.

A CSM kosarozóinak sikeréről a Marosvásárhelyi TVR-ben

Hétfőn 17.05 órától a Marosvásárhelyi TVR *Sípszó után* című műsora a vásárhelyi férfi-kosárlabdacsapat feljutásával foglalkozik. *Szucher Ervin* a városi sportklub (CSM) aligazgatójával, a kosárlabda-szakosztály vezetőjével, Szászgáspár Barnabással beszélget.

Pünkösdkor is az Úrnak énekeltek

Kórustalálkozót szerveztek múlt vasárnap délután Nyárádszentlászlón. A református gyülekezet pünkösdvasárnapi eseményén száznál többen vettek részt – számolt be Nagy Norbert Levente lelkipásztor a református.ro egyházi portálnak.

A találkozó a lelkész a 96. zsolttárral köszöntötte a Közép-Nyárádmenté különböző településeiről jött résztvevőket, felekezettől függetlenül. Elsőként az idén alakult Kántor kvartett énekelt, amelynek tagjai képzett zenészek, mindegyikük gyülekezetben szolgál, és a pünkösdi ünnepi szolgálataik mellett a szentlászlói eseményen való fellépést is vállalták. Őket követte a backamadarasi református egyházközség Harmónia kórusa. A szentlászlói gyülekezet sokáig a madarasihoz tartozott, viszont két éve különváltak. A kórustalálko-

zónak és a madarasiak meghívásának egyik célja az volt, hogy tovább ápolják a két közösség közötti köteléket. A továbbiakban a nyárádszeredai Deák Farkas Általános Iskolából a Kicsinyek kórusa adott elő gyerekdal-feldolgozásokat, fellépésükkel bátorították a jelenlevőket, hogy az énekléshez nem feltétlenül szükséges kor és tapasztalat.

A kórusok szolgálatát rövid szeretetvendégség követte, a gyülekezet asszonyai finom süteményekkel kedveskedtek, majd a lelkipásztor vezetésével a résztvevők meglátogatták a szomszédos dombtetőn álló, 12-13. században épült templomot, amelyet jelenleg a helyi unitárius közösség használ.

Az eseményt sok pozitív visszajelzés követte, ezért a helyiek szeretnének hagyományt teremteni belőle: 2023 pünkösdvasárnapjára újra kórustalálkozóra várják az érdeklődőket. (grl)

Három kórus énekelt a pünkösdvasárnapi eseményen

Fotó: Nagy Norbert Levente/reformatus.ro

Jövő héttől belépőt kell váltani a Víkendtelepen

(Folytatás az 1. oldalról)

A visszajáró strandolóknak érdemes bérletet váltani

Az igazgató hangsúlyozta, azoknak a családoknak, személyeknek, akik a nyári idényben gyakran szoktak kijárni a Víkendre napozni, fürdeni, ajánlott bérletet váltani, hiszen ezáltal kedvezményesen vehetik igénybe a telep szolgáltatásait. Például egy felnőttnek a teljes nyári idényre szóló bérlet 150 lejbe, a nyugdíjasoknak 75 lejbe kerül. Ugyancsak a teljes idényre szóló családi bérlet 400 lej, míg a helyi tanács döntése értelmében a nagycsaládok (azaz ahol legalább 3 gyerek van) feleáron, azaz 200 lejért válthatnak bérletet. Mátyási Levente rámutatott: a szó-

ban forgó tanácsi határozat értelmében akkor szükséges belépőt váltani, amikor a medencék vize 20 Celsius-foknál melegebb lesz. A napokban meghaladta ezt az értéket a víz hőmérséklet, így amennyiben az időjárás kedvez a strandolásnak, jövő keddtől már belépőt kell váltaniuk a Víkendre érkezőknek. Online jegyvásárlásra, bár tervben van, egyelőre még nincsen lehetőség.

Jó tudni, hogy ha elkezdődik a strandszezon, 7–21 óra között kell majd jegyet váltani a szabadidőközpontban, miközben az előző években 19 órától ingyenes volt a belépés, így esténként sokan sétáltak ki a telepre vagy a játszótérre, esetleg beültek valamelyik vendéglátó-

egység teraszára egy üdítőre, sörre. A fizetési időszak meghosszabbításával a tanács próbálta kiszűrni azokat a személyeket, akik az esti ingyenes belépést kihasználva tisztálkodásra vagy éppen ruhamosásra használták a medencék vizét.

Üzemelni fognak az új csúszdák

Míg a tavaly nyáron mindössze egy hónapig, úgymond próbaüzemelésben működtek a vízi csúszdák, az idei strandidényben ezek folyamatosan fognak üzemelni, használatukért azonban külön kell majd fizetni, 2 lej körül lesz egy csúszás ára, illetve lehetőség lesz napi karszalagot vásárolni, amely a csúszdák többszöri használatára jogosítja fel a viselőjét, ennek ára kb. 14 lej körül mozog majd.

Gyökérének

Könyvbemutató Mezőbádon

A mezőbánci gyülekezeti otthonban felemelő ünnepség keretében mutatták be dr. Toszó Sarolta Gyökérének című kétkötetes monográfiai kiadványát, amelyet maga a szerző ismertetett népes közönség előtt. A korabeli fényképekkel gazdagon illusztrált művet rendhagyó gyűjteményként határozta meg, szerteágazó családtörténetekkel, amelyek emléket állítanak a falu múltjának, az itt élő nemzedékeknek.

Mezey Sarolta

A rendezvény a mezőbánci református templomban istentisztelettel kezdődött, ahol *Nyíri Hunor* református lelkész az isteni vonzerő felismerésére, a Szentlélek befogadásának fontosságára világított rá. Az istentisztelet végén a lelkész a szerzőt, dr. Toszó Saroltát és férjét, Gáll Zoltánt köszöntötte, akik 50 éve kötöttek házasságot ebben a templomban.

– A mezőbánciak világtalálkozóán született meg a monográfia ötlete, az Úr az én szívemre helyezte ennek megvalósítását. Óriási anyag kellett feldolgozni, hiszen a település több mint 800 éves múltja tekint vissza. Gigászi munka árán született meg a Gyökérének két kötet, amely rendhagyó néprajzi gyűjtemény szerteágazó családtörténetekkel. Az első kötet *Mezőbánc és környéke, a székelység bölcsője* címet viseli, amelyben a falu történetét, népszokásait, hétköznapijait, meghatározó személyiségeit,

rendkívüli eseményeit mutatom be. A második, *A hagyatékok*, Simó Aladár magyartörténelem szakos tanárnak és munkásságának, továbbá dr. Gáll Károly mezőbánci református lelkésznek állít emléket. A helybeliek nagy tisztelettel emlékeznek Simó Aladár, aki évtizedeken át munkálkodott azért, hogy a rá bízott ifjúság művelődési életét fellendítse, s arra sarkallja őket, hogy maradjanak meg abban a kultúrában, amelyet őseiktől örököltek. A népművelésen kívül szívügye volt a népzene, a néprajzi értékek gyűjtése, de a sportoktatás is. A legnehezebb időkben, az ötvenes, hatvanas, hetvenes években meghatározó egyénisége volt a falunak, csodálatos néprajzi anyagot gyűjtött össze – körülbelül négyzárnyit. Ezt nem tudta megszerezni és kötetbe szerkeszteni. Ez maradt rám. Dr. Gáll Károly református lelkész az egyház berkeiben próbálta ugyanazt a célt elérni, mint Simó Aladár, aminek lényege a magyar identitástudat és kultúra megőrzése a mezőbánci közösségben. A

kötet úttörő módon mutatja meg az Úristen jelenlétét az életünkben – fogalmazott a szerző, aki a kötetben szereplő ábrákról, jelentésükről beszélt részletesen. Továbbá ismertette a könyvben szereplő személyiségekhez fűződő emlékeit, s bemutatta azok jelen lévő leszármazottjait.

Dr. Toszó Sarolta elmondta, a kötetet eredetileg kis példányszámban jelentette meg, magánkiadványnak szánta, azonban Horváth Árpád alpolgármester és Bartha Domokos volt alpolgármester közreműködésével sikerült nagyobb példányszámban is kiadni, és az érdeklődők rendelkezésére bocsátani.

A könyvbemutatót a mezőbánci fiatalokból és gyerekekből álló Csipkebogyó néptáncsoport előadása tette ünnepélyesebbé. A csoport Szabó Éva vezetésével lépett színpadra.

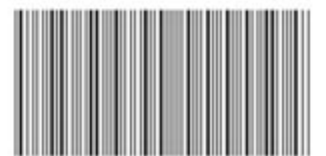
Az ünnepség szeretetvendégséggel ért véget.

NÉPÚJSÁG

ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁM-LAPTERJESZTÉS:** Madaras Éva Adrienn. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujasg.ro.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujasg.ro E-mail: nepujasg@e-nepujasg.ro
Telefon: titkárság: 0265-266-780 és tel/fax: 0265-266-270. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben: 0728-082-259.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15 óra, péntek: 9–14 óra, szombat, vasárnap: zárva.

642357800069
ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

Műtész

SZERKESZTI:
KAÁLI NAGY BOTOND
1539. sz., 2022. június 11.

Bemutató a Kultúrpalotában

RMN – film az erdélyi lét keresztmetszetéről

Szinte zsúfolásig megtelt a marosvásárhelyi Kultúrpalota hétfőn este a Cristian Mungiu által rendezett RMN című film bemutatóján. A nagyfokú érdeklődésnek több oka is volt. Az egyik a téma, amely az elhíresült ditrói pékség esetét dolgozta fel, amikor a helybeliek fellázkodtak a vendégmunkások ellen, továbbá több erdélyi magyar – köztük marosvásárhelyi – színész is játszik a filmben. És a valós témán túlmenően a film úgy készít egy tipikusan erdélyi helyzetről diagnózist – RMN – mágnesezrezonancia-szeletet –, hogy az elvonatkoztatható a valóságtól, általánosítható, transzponálható más nemzetekre, nemzetiségekre is, mégsem fogalmaz meg konkrét következtetéseket, intelmeket, megoldásokat. A filmvetítést beszélgetés követte, amelyet Marius Cosmeanu újságíró moderált. Jelen volt Cristian Mungiu rendező, Judith State, Moldován Orsolya és Szűcs Tamás színművészek, Székely Csaba és Nagy Csilla forgatókönyv-konzultánsok, statiszták.

Vajda György

Több síkon futó cselekmény

A teljesség igénye nélkül kiemelni a film fontosabb elemeit, jeleneteit. Az első képkockákon egy erdőben kóricáló, ijedt kisfiút látunk, aki hazatalál ugyan, de traumája miatt nem tudja elmesélni a látottakat. A rejtegyre később fény derül. Aztán valahol a nagyvilágban, német nyelvterületen – a filmben zseniálisan nem konkretizálódik a helyszín – egy erdélyi száz vendégmunkást kollégája egy kisebb szövegtárolás után lecigányoz, majd az utóbbi indulatában megfejeji. Menekülnie kell, mert ott felelősségre vonják. Hazajön. Az erdélyi faluba, ahol vegyes házasságban él. Felesége román. Az ő kisfia a „néma” gyermek, akit a film elején láthatunk. A sokáig egymástól távol levő házastársak megromlott viszonya után sejtjük, hogy talán ez is okozhatta a gyerek lelki sérülését, szótlanságát. A filmben nem egy főcselekmény szálát követhetjük, hanem az alpnarráció kapcsán több szerteágazó történet fut párhuzamos síkon. Ezeknek az epizódoknak, mint kiderül, a gyökere közös. Olyan helyzetek, sorsok körvonalazódnak, amelyek valóságos és jellemzőek tájainkon, de mégsem sztereotípiák, általánosak. Nincse-

nek fogódzók, a rendező nem ad kulcsot a nézőnek. A dialógusok, a le nem zárt epizódok „megoldását” a nézőre bízta, mint ahogy annak az etnikai konfliktusnak a „rendezését” is, amely megjelenik a filmben. Tulajdonképpen az sem világos, hogy miként zárul az eset. De ne menjünk a történet elébe. Röviden: a településen működő és a helybelieknek is munkát adó pékség európai uniós támogatásra pályázna. Ennek egyik feltétele, hogy legyen bizonyos létszámú alkalmazottja. Állást hirdet, de a helybeliek nem jelentkeznek (inkább a kocsmában ülnek), így kénytelen egy munkaközvetítő által vendégmunkásokat fogadni. Így kerül a településre először két, majd még egy Sri Lanka-i munkás, akik azonnal becsületesen munkába állnak. A keletiek családosak, értelmiségiek, jó munkások, kedvesek, civilizáltak... csak hát az erdélyi valóságba berögzült felfogás szerint „idegenek”. És innen már csak egy lépés a konfliktus kirobbanása és fokozása. Időközben egy másik síkon végigkövethetjük a főszereplő, Matthias édesapjának a tragédiáját, aki talán az utolsó száz faluban, és gyógyíthatatlan betegségben szenved. Emiatt öngyilkosságot követ el. És ott, a „halálban”, amikor az erdőben a fán lógó holttestet leemelik, működik az etnikum fölötti szolidaritás. De csak akkor. Aztán ott van a „munkamániás” gazdasági vezető, akinek nincs ideje párkapcsolatra, csak egy „dugásra...” Érdekes karakter a pékség tulajdonosnője, aki a haladást, a gazdasági fejlődést, a prosperitást szimbolizálja... És képe jön a hagyományhoz és a keresztényi erkölcsökhöz hű egyház képviselője, a pap is, aki a hite ellenére nemhogy csillapítaná az idegengyűlöletet, hanem a közösség élére áll „közvetítőként”, és amikor az idegeneket elfogadók (a cég tulajdonosa és gazdasági vezetője) ezt felvetik, akkor „mossa kezeit”. Nagyon szépen beékelődik a filmbe a karácsony, a szeretet ünnepe, ahol azonban minden csak látszat. Hiszen a kultúrotthonban is azt a Mioritát adják elő, amelynek fő témája az agresszivitás, hiszen, mint közismert, a pásztorok egyik társuk meggyilkolását tervezik. Aztán látni, hogy a karácsonyi ünnepi asztalhoz ülők között sincs béke. Mi több, amikor az idegenek társaságában a magányos munkamániás gazdasági igazgató az ünnepi asztalhoz ülne, Molotov-koktélt dobna be az ablakon Ku-Klux-Klan-álarcos fiatalok. Jellegetes az ügyet kivizsgáló rendőr attitűdje is, aki valahogy nem akarja kideríteni a valós okot. A film csúcspontja az a

Balról jobbra: Cristian Mungiu, Marius Cosmeanu, Judith State, Moldován Orsolya, Szűcs Tamás, Székely Csaba, Nagy Csilla
Fotók: Vajda György

gyűlés, amely a templomban kezdődik, majd a kultúrotthonban folytatódik, s amelynek célja, hogy a községeket aláírás gyűjtésnek az idegenek hazaküldéséhez. Egy kameraállásból látja a néző a 17 perces jelenetet, amelynek előterében a pékség tulajdonosnője és gazdasági igazgatója, a vendégmunkás-pártiak állnak, mögöttük pedig a tömeg. Talán nem véletlenül nincs a képből a polgármester, a rendőr, a pap, akiknek igen „aggodó”, az idegeneket elutasító véleményük van. Ráadás az orvos, aki fertőzésveszély terjesztése miatt nem látja szívesen az idegeneket. Ezen a gyűlésen mindkét etnikum részéről olyan replikák, sztereotípiák hangzanak el, amelyek évtizedek óta fertőzik soknemzetiségű közösségünket. Sőt – egy francia medvekutató jelenléte miatt – vannak, akik Európai Unió-ellenes diskurzust folytatnak. A gyűlési jelenet társadalmunk tükröképe a javából. (A rendező a beszélgetésen azt is elárulta, hogy tükrök segítségével készítették el a felvételt.)

A filmben olyan jelenetek köszönnek vissza a valóságból, mint egy helyi hokimérvőzés fokozta indulatok miatt kirobbant konfliktus, az alszeg és felszeg „hagyományos” összecsapása. Majd ezt fokozva felvonnak a dühödt, székely zászlós magyarok, szemben a dák ruhába öltözött, medvetáncoltató románokkal. És mégsem lesz ebből verekedés, elvonulnak egymás mellett. Szilveszter éjszakáján pedig az utcán felcsendül a székely himnusz is, lobognak a székely zászlók. A rendező az utolsó képkockákkal úgy zárja le a történet(ke)t, hogy azt ki-ki továbbgondolhassa. A szilveszteri kavalkádban egyszer csak „veszélyt” érző Matthias puskával a kezében hazasiet, hogy jószágait mentse. Látja, hogy nincs otthon senki, és az apósághoz rohan, ahol megtalálja az elválni készülő feleségét és gyermekét. A szakítás küszöbén álló anya nem akar hazamenni, és a gyereket sem engedi a dühös apához, aki vélt szerelméhez, Csillához, a gazdasági igazgatóhoz rohan, aki otthon békésen csellózik. Az a nem várt látogatótól megriadva az udvarra megy, és bocsánatot kér tőle... aztán eldördül a fegyver. Majd látjuk, amint a kö-

zelben a medvecsalád előbukkan az erdőből, és elcsodálkozik a látottakon. Sejtjük, hogy a magányos hölgy csellójátékát hallgatni gyűltekké össze a ház melletti erdő szélén...

Nem a ditrói eset fikciós forgatókönyve, hanem annál több

A Cannes-ban is bemutatott, de nem díjazott film hazai berkekben vitát váltott ki. A marosvásárhelyi bemutató utáni közönségtalálkozón Cristian Mungiu többek között elmondta, „a film nem egy megtörtént, tipikusan erdélyi eset felett mond ítéletet, hanem mindenekelőtt az itt élő nemzetiségek közös jövőjéről szól, és talán az első lépés ahhoz, hogy közösen találjunk kiutat az évtizedek óta kialakult helyzetből. Inkább a globalizált világban az egymáshoz való viszonyunkról mesél, amikor anélkül, hogy magunkban keressünk a hibát, saját hiányosságainkat másokra vetítjük ki, megbélyegezzük azt, aki nem közülünk való.

– Remélem, a film alkalom arra, hogy a soknemzetiségű Erdélyben történetek kapcsán magunkra reflektáljunk, arra, ahogyan a környezetünkhez viszonyulunk, a világhoz, nem románként, magyarként vagy más nemzetiségűként, hanem emberként. Moldvaiként, újságíróként vettem fel magamban azokat a kérdéseket, amelyeket megjelenít a filmben. Filmszerűen jó megfigyelő vagyok, ezért elsősorban arra törekedtem, hogy megértem, egy adott helyzetben hogyan gondolkodnak az emberek. Nem kell átélni egy helyzetet ahhoz, hogy filmkészítőként feldolgozd az eseményt. A filmben megjelenített probléma mindannyiunkban gyökeret vert. Az alkotás fikció, amely a ditróiak valós esetéből inspirálódik, de nem arról szól, hanem általánosít, több irányból értelmezi a történeteket. Ezért is válogattam a környékről a színészeket, hogy mindenkinek legyen köze az erdélyi valósághoz – mondta a rendező, majd azt is elárulta, hogy miután megírta a forgatókönyvet, elutazott Ditróba, találkozott a pékség tulajdonosával, a két vendégmunkással, és olyan részleteket tudott meg a történetekről, amelyek tudatában pon-

(Folytatás az 4. oldalon)

Cristian Mungiu

Most Simon Endrétől búcsúzunk

Nagy Miklós Kund

Egy olyan szép nyári nap hajnalán olvadt bele a végtelenbe, amelyet hosszú és rendkívül termékeny művészi pályafutása során valós vagy álomtérként nagyon sokszor megörökített. A június 6-án elhunyt Simon Endre Szolnay-díjas festőművész szerette a világot, ez sugárzik minden képéről, azokról is, amelyek szemkápráztató könnyedséggel a természetelvűség jegyében születtek, és azokról is, amelyeken a tájelemek formát bontva s az eleményekkel keveredve szimbolikus-absztrakt egységgé álltak össze. Lételeme volt a festés, a rajz, ezt is bárki azonnal megállapíthatta, akárha csak rövid ideig találkozhatott vele vagy munkáival. Nyilvánvalónak tűnt, hogy az alkotás tüze élteti, ez segítette át számos emberpróbáló megpróbáltatáson, amikor már azt lehetett hinni, végleg elszóllított. Az ecset, a rajzeszköz mindig hamar újra a kezébe kívánczolt, tehetsége, élménytára ismét lendületbe jött, máris formálódhatott az újabb bemutatkozások, kiállítások anyaga. Számos tárlata volt, szinte mindig várták va-

lahova, számítottak rá itthon, otthon, határon túl és innen is, gyakran úgy is, hogy alkotótáborra kellett irányítania vagy tárlatot rendeznie. Hiszen a jó ügyek folyamatosan mozgósítani tudták. Sok-sok barát, ismerős tanúsíthatja ezt. De leginkább szeretett családjá. Felemelő az, ahogyan ők összetartottak, s ha valaki ezután találkozik Simon Endre festői, grafikus hagyatékával, ezt előzetes ismeretek nélkül is mindenképpen érzékeli. A portrékon is persze, hiszen Simon Endre kiváló emberismerő, nagyszerű portrétísta is volt. Meg több minden egyéb, elvégre az alkotómunka sokoldalúan képesíti művelőjét. Ha úgy adódott, muzeológusként munkálkodott, képtárat vezetett, lapot szerkesztett, könyvet illusztrált, tanulmányt, műkritikát írt, reklámgrafikával rukkolt elő. Minderről többször szóltam az elmúlt években, a Pallas-Akadémia Kiadó *Műterem* sorozatában megjelent első kismonográfiámat épp az ő művészetének szenteltem húsz évvel ezelőtt. A sokszorosan bővebben és különleges nyomdai minőségben kiadott nagymonográfia 2012-ben immár Budapestén látott

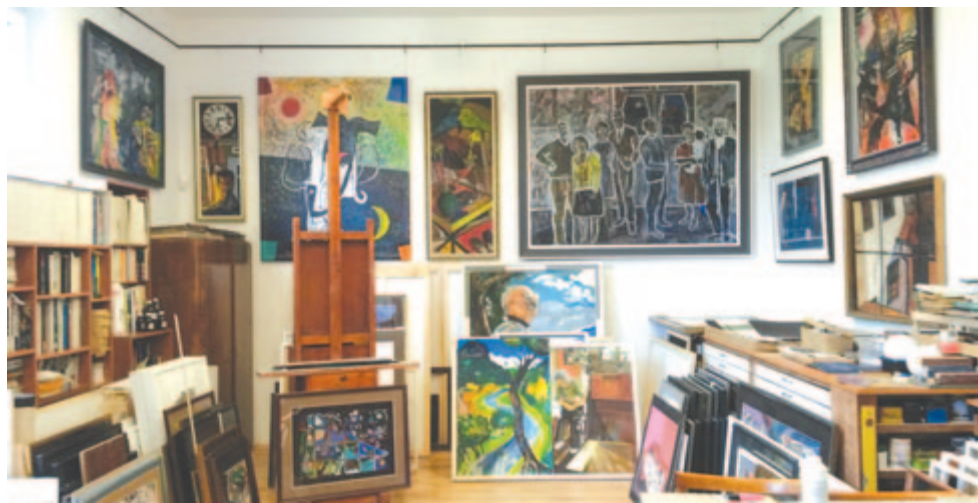
napvilág Szűcs György művészettörténésznek köszönhetően. Abban már minden benne van, amit a művészről tudni lehet. Vagy mégsem. Hiszen azóta is eltelt egy évtized, és Endre sohasem télenkedett. Új műveiből marosvásárhelyi közönsége is megcsodálhatott jó néhányat, többnyire a Bernády Házban rendezett kiállításokon. Művészi erényei mit sem változtak, szinterei talán az eddigieknél is jobban a lényegre koncentráltak. 85 esztendősen is olyan gazdagságban lepték meg egyszerre három helyen is – Budapesten, Kolozsváron és Marosvásárhelyen – a jubileumi eseményekre összegyűlt érdeklődőket, hogy az mondhatni példátlan volt.

Rá emlékezve, törökbálinti otthonukban készült 2016-os fotóimat nézegetem. Nem volt ott akkor az egész család, csak Mani, a festményen is számtalanszor megörökített feleség, és fia, Zsolt, akinek a tetőtérben van műterme. Endre régi, de főleg új képekkel telten megannyi élményt, korszakot, törekvést idézett föl. Középen kissé takarva egy önarckép felső harmada hívta fel magára a figyelmet. A festő valahova a távolba réved. A

teljes képen jól látszik, tekintete erdélyi tájakon csatangol. Igen, Endre, bármennyire is érdekelte a nagyvilág, a szülőföld bővületében alkotott eleitől fogva. Amikor Törökbálinton szétéztünk immár otthonossá vált házuk lombok és virágok borította udvarán, önkéntelenül is azt mondtam, ez a látvány akár szülőfalujában, Székiesen is lehetne. Azért is választottuk ezt a helyet, jött azonnal a válasz. Újabb ilyen feleleteket sajnos tőle már nem kaphatunk, képei viszont még remélhetőleg nagyon sokáig sok-sok embert megszólítanak.

Úgy, amint erről ő maga vallott *A táj arcai* című monográfiafejezet pár sorában: „A körforgásában meg nem fakuló természet alkotásaim lényegi része, mint ahogy legbelső világom lankáit, völgyeit és hegyeit a felettem járó nap és hold sugara teszi teljessé.” Ha tehát feltekintünk a magasba, jusson eszünkbe, hogy immár ő is ott kevergeti valahol pompázatos színeit a festészet jelesei- nek folyton bővülő égi táborában.

Nem felejtünk, Simon Endre. Isten nyugosztaljon!

IV. Kárpát-medencei Színházi és Filmfesztivál

A brassói Mikó András Alapítvány és a békéscsabai Félingszínház augusztus 5-e és 16-a között Székelyszomborban szervezi a IV. Kárpát-medencei Színházi és Filmfesztivált, ahol a következő oktatók tartanak előadásokat: Formanek Csaba (Budapest – rendező, színész, író – drámaíró workshop), Bálint Ferenc (Brassó, Grimasz Színházi Csoport – rendező – színészmesterség, rendezés), Hegedűs Ildikó (Győr – a Győri Nemzeti Színház, a Hold Színház rendezője – színészmesterség, rendezés), Steinwender József (Békéscsaba – rendező, Félingszínház – színészmesterség, rendezés), Hanusz Norbert (Békéscsaba – filmrendező, Félingszínház – film). Ajánlott alsó korhatár 16 év, felső korhatár 50 év.

A táborba július 15-ig lehet jelentkezni a bizalom@gmail.com; steinwender.jozsef@gmail.com címekről kért űrlapok kitöltésével és a részvételi díj befizetésével.

Bővebb felvilágosítás a +36/20/938-99-06 (Steinwender József) és a +40/724/79-55-77 (Bálint Ferenc) telefonszámon és/vagy a megadott e-mail-címeken.

A táborra a szervezők a Kárpát-medence magyarok településeire és a diaszpórában élő, nem hivatásos színháziaknak, színjátszó rendezőknek és filmeseknek ajánlják. Az intenzív workshop keretében – a tervek szerint és a jelentkezők számának függvényében – három nyolcfős színész- és egy ötfős filmes csoportot szerveznek (a színészcsoportokhoz csatlakozhat 1-1 fő színjátszó rendező), akik közösen dolgoznak majd a tábori projekten.

Támogató a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma. Bővebb információ az alábbi elérhetőségeken: <http://users.atw.hu/felingszinhaz20/Feling.html/> és/vagy <http://felingszinhaz20.atw.hu/> (v.g.)

RMN – film az erdélyi lét keresztmetszetéről

(Folytatás a 3. oldalról)

tosította a forgatókönyv egyes részleteit, és amelyek segítettek abban, hogy eltávolodjon a konkrét esettől, és kiegészítse a történetet a saját fantáziája szerint.

A film nem egy helyi magyar közösség gondját dolgozza fel. A történetnek, amelynek külföldön nem ismerik a történelmi, etnikai töltetét, a vetítési jogát nem vásárolták volna meg mintegy 40-50 országban. Bár nem díjazták Cannes-ban, a film elnyerte a szakma és a bemutatón jelen levők tetszését, és az ezt követő sajtótájékoztató nagy volt az érdeklődés iránta a sajtósajtó részéről is – mondta Cristian Mungiu, aki bevallotta, számított arra, hogy díjazzák a filmet, de azzal is tisztában van, hogy ez egy szűk körű grémium szubjektív döntése. – Amikor díjazták a korábbi filmem, megtanultam elvonatkoztatni ettől az elismeréstől, mert ez elvonja a figyelmet arról, amiről a film szól. Az igazi elismerést a közönségsiker jelenti – tette hozzá.

A tudatalatti ösztönök röntgenképe

A karakterekről Cristian Mungiu nézői kérdésre válaszolva kifejtette, hogy nem szereti azokat a filmeket, ahol a szereplők jellemre egy A pontból eljut a B-be, s közben folyamatosan fejlődnek, kibontakoznak. Ezért filmjeiben a párbeszédnek rövidek, lényegretörőek, nem értelmezhetők egyértelműen. „Az RMN a lelkiismeret, a tudatalatti

impulzusok tükröképe, amelyek elsősorban a személyben okoznak konfliktust, amikor a több millió éves állati túlélési ösztön az értelem ötezer éves ködfátylába burkolódva szembekerül a civilizált, felvilágosult, értelmes, jólnevelt énnel. Ebben a kontextusban minden döntésünket átítatja az érzelmi felfűtöttség, a nacionalista ingerlékenység, amelyet a tudatalattiban elraktározott elemi ösztön sarkall. Ezt a mélyben rejlő találkozási pontot kerestük a filmben” – magyarázta a rendező.

Egy néző arról érdeklődött, hogy a filmben elhangzott székely himnusz miatt számít-e valamilyen „megtorlásra”? Cristian Mungiu elmondta, ez a filmnek azon részlete, amely igazán csak a hazai nézőknek számít, nemzetközi berkekben nem jelent semmit. „Cannes-ban megengedtem magamnak, hogy a film zenéjére – széki csárdásra – vonuljak fel a piros szőnyegen. Ez ott nem tűnt fel senkinek. Örülnek annak, ha azzal a jelenettel, vagy egyáltalán e művészfilmmel valakinek a lelkiismeretét és a kritikai szellemét megpiszkálnánk. Sajnos, ez ma már nem divat, mert sokakat nem érdekel, hogy mi történik a világban. A politikában is mindenki elmenekül a saját szigetére, nincs kommunikáció. Ha a bemutatók során e jelenet miniatürizálják a filmet, akkor erről értesülni fog majd a közönség, mert jó sajtóhír” – fejtette ki véleményét a kérdés kapcsán.

Arra voltunk kíváncsiak, hogy a film kon-

textusához illően mennyire szándékosan választotta ki Torockót a forgatás helyszínéül, hiszen köztudott, hogy egy németek által épített településről van szó, ahol több mint 90%-ban magyarok laknak, ráadásul nemrég a Székelykő etnikai színezetű vita miatt (sz.m.: A csúcsjelző kövek magyar, illetve román nemzeti színre festése) újra a figyelem középpontjába került.

Cristian Mungiu elmondta, a filmforgatás helyszínéül olyan elzárt erdélyi falut keresett, amelyet erdő vesz körül, hiszen ennek is szimbolikus jelentősége van. Aztán amikor forgatás előtt a terveit bemutatta Cannes-ban, és az általa elképzelt erdélyi falu tíz fotóját ismertette, közülük hét Torockót ábrázolta. Így a helyszínigazgatót (location manager) elküldte Torockóra, majd utólag több próba-felvételt is készítettek, és megszületett a döntés. Közben több helybélivel, a pappal is beszélgettek. Megismerte a torockóiak vallási és népszokásait, így mind jobban megközelíthette a korábban forgatókönyvben rögzített részleteket. A forgatás mintegy négy hónapig tartott, és a torockóiak ez idő alatt nagyon sokat segítettek a filmkészítésben, hiszen vannak jelenetek, ahol több száz statisztálnak, mint ahogy a kultúrotthonban forgatott vitán is. Ennek a jelenetnek a különlegessége az, hogy állókamerával rögzítették a tömeget, és annak ellenére, hogy nagyon reálisnak tűnik a jelenet, igen pontos forgatókönyv szerint, a rendező által karmesterként irányított,

kétnapi munka eredményeként sikerült rögzíteni, úgy, hogy a képernyőből kimaradt kulcsszereplők és a statiszták aktív szerepet vállaltak benne. És ettől lett igazán hiteles.

– Kötelességemnek tartottam, hogy az etnikumokra jellemző részleteket is megjelenítsem a filmben, akár a templombelsőről, szobabelsőről, más jellegzetességekről, forgatási helyszínekről volt szó, mivel esetenként az ilyen apró eltérések, etnikai jegyek miatt robban ki a konfliktus. Ilyen „ellenségképeket” keresünk a másikban, hogy aztán ügyet csináljunk belőle. Ezért szóttem bele a szilveszteri jelenetbe a hokimeccset, az alszegiek és a felszegiek összetűzését. Sajnos alig telt el a film bemutatása után három hónap, újra szányra kapott a román-magyar konfliktus. Tipikusan mindenki a másikban keresi a hibát. Nevetséges, hogy a „hazafiság” ki-merül a festegetésben. Egyik fél sem gondol arra, hogy miként zárhatjuk ki életünkéből ezt a diskurzust. Végül is, tetszik vagy sem, együtt kell élnünk ezeken a tájakon. Az ilyen ügyeken túlmenően azonban a valóság másról szól. Amikor forgatási helyszínt kerestünk, ellátogattunk több mint 100 erdélyi faluba, ahol azt tapasztaltuk, attól függetlenül, hogy magyarok vagy románok laktak ott, hogy leírhatatlan a szegénység, elnéptelenedtek a települések. Őszinteség, bölcsesség kell ahhoz, hogy megtaláljuk a megbékélés módját, azt, hogy miként haladhatunk együtt a közös úton – mondta a marosvásárhelyi bemutatón Cristian Mungiu rendező filmjének sugallt mondanivalójaként.

A legnagyobb ihletforrás maga a létezés

Beszélgetés Bartis Attilával

Bartis Attila **József Attila-díjas író, fotográfus Marosvásárhelyen született, eddig megjelent legsikeresebbnek tartott regénye A nyugalom. Az Irodalmi Karaván keretében az író rendezte az irodalomórát tartott május 12-én Juhász Anna irodalmárral a II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Teológiai Líceum diákjai számára is. Bartis Attilával a munkásságáról és az irodalomhoz való viszonyulásáról beszélgettem.**

Szabó Blanka

– *Hogyan indult a pályafutása? Mesélne arról az élményéről, amikor először írt?*
 – Óvodáskoromban írtam egy elképesztően felháborodott 3-4 soros versikét a vadászok ellen. Az írott változata nincs meg, de arra emlékszem, hogy mérhetetlenül felmérgettem. Számomra az a tény, hogy vannak emberek, akik puskával lelőnek állatokat, a világ végét jelentette. Szerintem mindnyájunkban megvan a késztetés, hogy valamilyen irodalminak nevezhető formában kifejezzük az érzéseinket, érzelmeinket. A kérdés az, hogy kinek mikor következnek be az életében egy minőségi fordulat, ahonnan kezdve már van értelme irodalomról beszélni... Tizenéves koromban még itthon, Marosvásárhelyen írtam verseket, novellatöredékeket, de az még nagyon „keresgélés” volt... Messze voltam még attól, hogy megtaláljam a saját hangomat. Az igazi fordulat sem egy pillanat volt. Az első regényemnek, a *Sétának* a megírása alatt következett be, amely hat évig tartott. 18 évesen kezdtem írni ezt a regényt, és 24 éves voltam, amikor befejeztem. Ez lenne az íróvá válásnak a pillanata.

– *Diákként mit olvasott a legszívesebben?*
 – Dosztojevszkij meghatározó volt számomra. Magyar irodalomból alapvetően a nyugatos költészet, Kosztolányi Esti Kornélnovellái, Ady költészete tetszett, de tulajdonképpen „mindenevő” voltam. Nehezen tudtam megküzdeni a külső kényszerekkel. Hogyha házi feladat volt egy könyv elolvasása, akkor végszükség esetén megküzdöttem vele. Ebben nem vagyok egyedül, sőt az erős többséghez tartozom. Ez nem tud valódi olvasásélménnyé válni. Ha belelapoztam egy könyvbe, és magával ragadott, akkor volt rá példa, hogy napokig nem jöttem ki a szobából. Emlékszem Hamvas Béla *Karnevál* című regényének a megjelenésére. Tudni lehetett, hogy létezik évtizedek óta, de csak a 80-as évek végén adták ki. Két elég vastag kötet. Amikor sikerült megszereznem a könyvet, akkor szó szerint magamra zártam Budapesten az ajtót, és addig nem jöttem ki a házból, amíg végig nem olvastam a *Karnevál* mindkét kötetét. A *Karnevál*-nál hosszabb könyvek is vannak, melyekkel bezárkózhatna az

ember. Ezt nem tudja megtenni, nem is föltétlenül kell, bár volt olyan ismerősöm, aki megtette. Sokszor az is elég, ha egy bekezdést elolvastunk. Ez nem csak verse vonatkozik, próza esetében is igaz. A *Szirtiszek partvidéke* vékonyka kis könyvet éveken keresztül olvastam, mert egy olyan típusú szöveg, amelyet nem a történet visz, hanem valami olyan hangulata van, amely pár elolvasott oldal által bevisz a világába, és olyan, mint egy álomban való lebegés. Néha kinyitottam, nem is tudtam, hogy éppen hol tartok. Olvastam belőle egy-két oldalt, és utána visszatartam. Ilyen könyvek is vannak. Például a szent könyvet, a Bibliát sem egy ültünkben olvassuk el elejétől a végéig. Időnként felütjük, keresünk benne valamit. Olyan is van, hogy állok a könyvespolc előtt, és keresgélek: ezt is leveszem, azt is leveszem. Nem az számít, hogy jó, vagy hogy Nobel-díjas-e, hanem az, hogy megtalálom-e abban a könyvben, amire épp szükségem van.

– *Mi jelenti önnek a legnagyobb ihletforrást?*

– A létezés. A pusztá lét, ami együtt jár a mulandóság tudatával. Ez dönt el mindent, enélkül nem lenne művészet. Ihletforrás, hogy úgy éljük az életünket, hogy tudjuk, a világ legnagyobb csodája véges. Emellett a végeség tényének megélése, és az, hogy ki milyen istenképpel vagy istenkép nélkül, túlvilágképpel vagy anélkül él. De ez már egy másik kérdés. Az itteni, a földi létnek, az énnak, az egónak a végesége megkérdőjelezhetetlen. Ezt pontosan tudjuk, és ennél nagyobb inspirációra szerintem senkinek nincsen szüksége. Azzal kell kezdeni valamit, ami itt számunkra adott. Rajtunk is múlik, hogy ez milyen.

– *Mint tudjuk, fotósként is nagyon elismert. Milyen fotókat készít a legszívesebben?*

– Teljesen változó. Túlzás lenne azt mondani, hogy az életemet fényképezem, mert az egy nagyon tudatos, valamilyen fajta dokumentarista vagy autodokumentarista fotográfia jelentene. Egyszerűen csak a kezdetektől fogva szükségem volt a verbális kifejezőmód mellett egy vizuális kifejezőmódra is. Annak idején a művészeti iskolába jártam Vásárhelyen. Festészetet tanultam, de ez elhalt, elment az életemből. Am bejött helyette a fényképezés, amely elképesztően nagy szabadságérzetet ad. Az írás magányos műfaj: egyedül ül az ember egy szobában. A fotográfia visz ki az életbe. A fényképezőgép valójában fal, távolságtartást is jelenthet, de mégis az adott pillanatról szól. Nincs még egy művészet, amely olyan mértékben lenne kiszolgáltatottja az úgynevezett külső objektív valóságnak, mint a fotográfia. Egészen másból dolgozom festőként, íróként, zeneszerzőként. Ott egy régi tárházba tudok visszanyúlni munka közben, fotográfiánál az itt és a most van. Valószínűleg ezért is van rá

nagy szükségem. Soha nem érdekelt az, hogy egyetlenegy dolgot fényképezek egész életemben. Ezt a ketrecet magamnak én nem kívánom. Vannak olyan fotográfusok, akik ebből gyönyörű életművet hoztak létre, például ugyanazt a vázát fényképezték egész életükön keresztül. De én nem közéjük tartozom.

– *Hogyan jellemezné Pilinszky János költészetét?*

– Nagyon későn ismertem meg Pilinszkyt. A késő alatt azt értem, hogy 16 éves koromban, miközben az itteni vásárhelyi létből már következhetett volna. A nyugatosok, a nagy klasszikusok olvasmányélményei megvoltak. Pilinszky valahogy kimaradt, még a

nevét sem hallottam. 1985-ben találkoztam vele először, egy nagyon kedves, kultúrcaféból származó barátom révén. Először a *Négysoros* és az *Apokrifet* kaptam a kezembe. Radikálisan különbözött mindattól, amit addig a költészetéről tudtam. Olyan elematáris hatása volt, mint amikor az ácskapcsot belevetik a gerendába. Ez meg is maradt mind a mai napig. Felelőtlenség lenne azt állítani, hogy ő az a szerző, akit a leggyakrabban olvasok, de kétségtelenül közéjük tartozik.

– *A közeljövőben várható újabb könyv megjelenése?*

– A közeljövőben biztosan nem. Amin most dolgozom, az még időt igényel.

Négy nap, hatvan szerző

Elkezdődött a 11. Kolozsvári Ünnepi Könyvhét

Amint arról korábban is hírt adtunk, közel 60 meghívott szerzővel és könyvbemutatóval várja az olvasókat a 11. Kolozsvári Ünnepi Könyvhét. A június 9-e és 12-e között zajló, négy napon keresztül tartó rendezvény az író-olvasó találkozók mellett számos kiegészítő programot nyújt a közönség számára. A *tweed zakós öregúr* címmel Ottlik Gézáról nyílt kiállítás, a kolozsvári Tamási Áron-

helyszínek érintésével vezetett sétán lehet részt venni, a kerekasztal-beszélgetések pedig olyan témák köré szerveződnek, mint a műfordítás vagy a női sorsok, női szerzők.

Az olyan népszerű szerzők mellett, mint Bodor Ádám, Orvos-Tóth Noémi, Zoltán Gábor, Szentesi Éva vagy Kollár-Klemencz László, Erdélyben élő és erdélyi származású írókkal-költőkkel is találkozhatnak az érdek-

lődök. Kolozsvárra látogatott a marosvásárhelyi születésű, József Attila-díjas író, fotográfus, Bartis Attila, de a Kossuth-díjas Király László is ott van *Kék farkasok* című regényével. Tompa Andrea a *Haza* című kötetével érkezett, Zagoni Balázs segítségével pedig megtudhatták, milyen is volt a Szamos-parti Hollywood.

Két zenés esemény is színesíti a kolozsvári könyvhét programját, Zilahi Csaba *Erdélyi magyar rock 1970-2010* című új kötetének bemutatóját a közkezdelt kolozsvári Knock Out együttes koncertje kísérte, a rendezvény záróprogramjaként pedig Lackfi János költő és Vecsei H. Miklós színművész duetteznek a #jóéjtpuszival, amire Szirtes Edina Mókus komponál varázslatos dallamokat.

A 11. Kolozsvári Ünnepi Könyvhét keretében adta át péntek este az RMDSZ az Er-

délyi Magyar Kortárs Kultúráért Díjakat Balázs Imre József költő, irodalomkritikus, szerkesztő, irodalomtörténész, Jánosi Andrea grafikus, illusztrátor és Kató Emőke színművész számára. A díjátadót a Tasi Nóra & Azara zenekar koncertje zárta.

A könyvhét programjai négy helyszínen (Bánffy-palota udvara, Tonitza-terem, Bulgakov Kávéház, Vallásszabadság Háza) zajlanak. Ezek mellett a Bánffy-palota emeleti részében a könyvvásár várja az olvasó közönséget. Huszonhét standon 47 kiadó gondoskodik arról, hogy idén is felfrissülhessen a könyvespolc. A rendezvény részletes programja az unnepekonyvhet.ro oldalon olvasható, naprakész és friss információk a könyvhét Facebook-oldalán találhatóak. (Kn.)

Kult-pályázatok nyertesei

Több mint nyolcvan novella a nagyvilágból

Szerkesztette: Nagy Székely Ildikó

Május 20–22. között új alternatív kulturális fesztivál született Marosvásárhelyen, a Kult, melynek szervezői – Bota Melinda és dr. Kádár Annamária – novella és illusztráció kategóriában pályázatot is hirdettek a rendezvény alapmotívumául szolgáló *Életbátorság* címszóval. Az – elsősorban fiatal tehetségeknek megnyilvánulási lehetőséget kínáló – felhívásra több mint 80 írás és közel 50 illusztráció érkezett, a határon túlról is küldtek be pályamunkákat – tudtuk meg *Bota Melindától*, aki arról is tájékoztatott, hogy a nyertes műveket közös kiadásban jelentetik meg a tehetséges illusztrátorok munkáival együtt a második, decemberi Kult fesztiválra. A Bookyard Kiadó gondozásában megjelenő kiadványt ekkor be is mutatják, a díjazott illusztrátorok munkáit pedig kiállítják a Kultúrpalotában.

A két kategória zsűrielnökei Bartos Zsuzsa díjnyertes író, irodalmi szerkesztő és Zsuzsanna Reis illusztrátor voltak. Az értékelő bizottság döntése értelmében a novellák mezőnyében két írás kapott első díjat: Rezeda Réka *Szerethetetlen* és Violet C. Landers *Az eső sem mossa el* című alkotása. A további nyertesek, pályaművek nem díjazási sorrendben: Újfalusi Kata: Gyöngyvér, Balogh Zoltán: Nadrágszijekeringő, Lovass Adél: Szarból várat, Kántor Csenge Virág: A Kilencedik. A nyertes illusztrátorok, nem díjazási sorrendben: Baritz Zsolt, Bucsányi Endre, Bartók Andrásné Gyöngyvér, Barna Dorottya, Szentgyörgyi A. Zselyke.

Decemberben újabb fesztivált hirdetnek meg a Kult szervezői, a díjazott munkákat pedig a jövő májusi fesztiválon egy új könyvben jelentetik meg.

Főállásban álmódzó...

A *Rezeda Réka* szerzői néven jelentkezett pályázót, a – szülő és gyermek, illetve testvérek közötti, sokszor ellentmondásos viszonyokról szóló – *Szerethetetlen* című novella íróját elektronikus levélben kértük rövid bemutatkozásra. Kérésünkre válaszolt, sorait az alábbiakban közöljük: „Magyarország dél-alföldi régiójában élek. Elméletben jogász vagyok, a gyakorlatban főállású álmódzó. 2019-ben kezdtem el kreatív írást tanulni, de gyerekkorom óta írok fikciót a saját kedvemre. A történeteim középpontjában szinte kivétel nélkül az emberi érzelmek állnak. Elsősorban szórakoztató irodalommal foglalkozom: számos novellám olvasható az Aranyosás Irodalmi Magazinban, és szórakoztató irodalmi kiadó antológiájában is publikáltam már. Szépirodalmi terepen idén próbáltam ki magam először: elsőként a Felhő Café novellapályázatán, ahol a szakmai verseny harmadik helyezését és a közönségszavazást is elhozta a pályaművem. Hatalmas megtiszteltetés, hogy a KULT Alternatív Kulturális Fesztivál keretében kiírt pályázatnak köszönhetően *Szerethetetlen* című kispromám eljuthat Székelyföldre.”

Most pedig következzen egy nagyobb ízelet a műből.

Anna összegömbölyödve kushad az ágyban, a gyűrött plédek és göcsörtös párnák sárgalmi között. Bágyadt napfény csordogál be a sötétítőtűgöngyön redői alatt. Csípős izzadságszag párállik a takaróból, a lepedő nyirkos a verejtéktől. Ki kéne cserélnie a huzatot, de ahhoz fel kellene kelnie, és semmi kedve felkelni.

Madarak cserregnek az ablak alatt. Anna a fejére húzza a paplant.

Fojtogatod sötétség.

Anna szívverése felgyorsul. *Milyen lenne megfulladni?*

Elképzelem, hogy víz mélyén fekszik.

Levegőért kapna, de ellenáll a késztetésnek.

Az ajkába harap.

Benntartja a levegőt.

Sajog a mellkasa.

Az anyja is ezt érezte vajon, mielőtt lélegeztetni kezdték?

Anna minden idegszála oxigénért könyörg. A tüdeje sikít.

A mobilja megcsördül az éjjeliszekrényen. Anna mélyen beszívja a levegőt. Lelőki magáról a paplant, felkapja a telefont, és a kijelzőre pillant.

Már megint Hajni az.

Anna tarkóján égnek merednek a pihék.

Nem veszi fel, de nem is nyomja ki a készüléket. Vár. Amint elhal a csörgés, megkönnyebbült sóhaj szakad ki belőle.

Rezeda Réka

Hajni biztosan megint be akarja rángatni a kórházba.

Anna dideregve a feje búbjáiig húzza a takarót, mintha a súlyos sötétség megóvhatná a félelemtől, csak hogy amitől fél, az maga a félelem; a fagyos, sikamlós, páni rettegés, ami minden alkalommal gúzsba köti a testét, amikor a kórházra gondol: a fehérre mázolt falakra, a fertőtlenítő szúrós bűzével keveredő testszagra, a gépek pittyegő lármájára az intenzív osztályon, meg az apja hamuszürke arcára, semmibe révedő tekintetére...

Elég.

A mobil újra felberren. Anna az éjjeliszekrényre hajítja, és a másik oldalára fordul.

Pisilnie kell, de nincs kedve kimenni a vécére.

Éhes, de nem akarja elvoncsolni magát a hűtőig, úgyszincs benne semmi, csak néhány fonnyadt narancs, meg egy natúr joghurt, mert hétfő óta vásárolni sem volt kedve, és már vasárnap van, az első nap a héten, amikor végre nem kell az arcára kényszerítenie a *mindenrendben-maszkot*, amikor végre nem kell kikelnie az ágyból, és nem is fog, még Hajni kedvéért sem, itt fog heverni egész nap, apja is mindig megengedte neki gyerekkorában a lustálkodást, és ahogy behunyja a szemét, és odaképzeli magát a tehénszagú tanyára a gyermekláncfücsomók közé, megint kislánynak érzi magát: napsugárba öltözik a zömök vályogház, Hajni a veteményesben totyog a petrezselyemlevelekhez gügyögve, szellő libbenti mézszöke haját, apjuk moslékot önt a disznóknak, a meleg bizsergeti Anna nyakát.

Valaki felkrárog mögötte. Anna szíve nagyot dobban. Hátrafordul.

Anyja az, rámosolyog, munkától göcsörtös kezét nyújtja. Anna utánakap, de a kép kicsúszik a fejéből, és ő újra az ágyában fekszik; nem lát mást, csak a takarója alatt hömpölygő sötétséget, a gondolatok kipárolognak belőle, mint pórusokból a verejték, és nem marad

más utánuk, csak egy elfelejtett gyerekkori emlék napfényízű maradéka.

Anyja még a gondolataiból is elmenekül. Az emlékekben sem akar vele lenni. Anna mellkasa összeszorul.

Egész délelőtt ágyban fekszik. A csupasz plafont bámulja. Ebéd helyett bevesz egy altatót. Végre elnyomja a delírium, dülöngélve lépeget álmok közé szőtt emlékei nyálkás fel-

csizmáját, ledobja a kabátját a fonott rattan-fotelbe az előszobában, a sapkáját a kopott cipőtároló szekrényre ejti, és már az egyetlen szobában jár. Kesztyűje a rozoga komódon landol, Hajni meg Anna ágya szélén, és Annában viharfelhőként hömpölyög a harag a gondolatból, hogy a testvére egy perc alatt kitölti a rendelkezésre álló teret, pont, mint amikor megszületett, és neki ki kellett költöznie a szülői hálóból, és később, amikor az anyjuk szíve szép lassan úgy megtelt Hajni vidámságával és gondtalan csicsergésével, hogy Annának már nem maradt benne hely.

– Hogy megy a gazdaság? – reszeli Anna összeszorított fogai között. Izzadsággal nő a hálóingé hónaljánál.

– Voltam bent anyánál.

Anna leereszkedik a betonszürke padlószőnyegre, a falnak veti a hátát. Zúg a feje.

– Hiányzol neki.

– Na persze.

– Pedig így van.

– Nem is tud beszélni. Mondta az orvos a telefonban.

Anna nyelve a szájpaddására tapad. Az apja sem tudott beszélni, alig bírta megemlíteni márványeres kezét, rángatózott az ujjá, Anna nem tudta, mit akar, de reménykedve hajolt a szájához, várta a feloldozást, szeretlek, *Anna, meglóptál minket, de megbocsátok*, ám apja torkából nem szavak törtek elő, hanem bugyborékoló hörgés.

Anna hátán végigvágta a hideg.

– Szóval telefonáltál – Hajni felvonja a szemöldökét.

– Persze, hogy telefonáltam.

Az én anyám is, nem csak a tiéd.

– Két megállóra van innen a kórház – Hajni hangjában szemrehányás csendül.

De én nem tudok... Apa óta nem bírom...

Anna nem találja a szavakat. Hogyan magyarázhatná el Hajninak, mit érez, amikor az izzadt testek bűzével vegyes fertőtlenítőszagra gondol? A villogó számokra a monitorokon, a gépek sípolására?

A húga nem volt itthon, amikor az apjuk beletenyerezt a rozsdás szögbe, Krétán üdült a pasijával. Az anyja sok-sok éve nem beszélt Annával, de akkor felhívta, beszámolt róla, hogy az apja vérmérgezést kapott, és kórházba került, és megtiltotta, hogy szóljon Hajninak, *hadd pihenjen felhőtlenül szegény*, hiszen annyit dolgozik, az apjuk pedig úgyis rendbe jön, és utólag csak nevetni fognak ezen.

De az apjuk nem jött rendbe.

Anna halántéka lüktetni kezd. Hajni nem volt ott, nem kellett nap nap után elviselnie a gyomorforogató halálszagot, látni az apjuk egyre fakuló bőrét és az ürességet a szemében. Hajni *felhőtlenül pihent*, amíg az apjuk haldoklott.

Anna tudja, hogy igazságtalan, de nem érdeklí. Hajninak semmi köze hozzá, miért nem megy be a kórházba!

– Tudom – fintorog Anna. – Nekem két megálló, neked két óra tömegközlekedés...

– Ha én be tudok menni, te miért nem?

Anna kilöki a fejéből a kórház emlékét. Anyjára gondol. Talán tényleg várja őt? Megfakult emlék hullámszik át az elméjén egy pisze orrú, lisztes kötényű fiatalasszonyról, aki kislánykorában minden este a saját ágyában altatta. Aki Süninek becézte, amiért olykor tuskés a modora, és árnyjátékkal fűszerezett meséket talált ki, amikor Anna beteg volt. Ilyenkor bevacokolták magukat a hálóba, felkattintották a kislámpát, és anyja állatokat formált a kezéből: két kinyújtott ujjával nyulat, fektetett kúp alakba zárt kezével sünt, aminek Anna mindig képzeletbeli tuskéket rajzolt a hátára a mutatóujjával. Ilyenkor úgy érezte, ő maga a mese hőse.

Anna szíve megremeget.

Az emlékek összesomódnak, anyja mosolygós arca fintorba torzul, és Anna fülében ott recseg az örökké köztük függő kérdés, hogy Anna miért nem ügyes, okos és engedelmes.

Hogy Anna miért nem Hajni.

– Rám nincsen szükség.

Sosem volt.

Irigyel mindent, ami Hajni.

– Aggódtam – csiviteli Hajni. – Nem vetted fel a telefont.

A húga befurakszik a lakásba, lerúgja a

Diáknapok – különkiadás

A geryeszegi Teleki-kastély udvarán tartották a diákság kultikus eseményét

A Marosvásárhelyi Magyar Diákszövetség (MMDSZ) június elseje és ötödike között szervezte meg a Diáknapok 23. különkiadását, amely idén – ahogy a neve is sejteti – helyszínt változtatott, és a geryeszegi Teleki-kastély udvarán zajlott. Az esemény során napközben a különféle csapatjátékokon volt a hangsúly, míg este a felhőtlen szórakozás volt a főszerep.

Nagy-Bodó Szilárd

Varga László, az MMDSZ elnöke elmondta, a szervező csapat nagy örömeire szolgált, hogy két év kihagyás után ismét sikerült megszervezni a diáknapokat. Beszámolt arról is, hogy nem feltétlenül a leg-sikeresebb eseményen vannak túl, hiszen két év után másképpen kellett gondolkodni, illetve a szervezői csapat is cserélődött. A legnagyobb gondot az idei diáknapokon a szállítás és a távolság jelentette, mert valahogy ki kellett jutni Geryeszegre, majd vissza a városba. Ezt leszámítva pozitív visszajelzéseket kaptak a szervezők, a résztvevőknek tetszett a természetközeli helyszín, a sátorárok és a két különböző zenei felhozatalt kínáló színpad. Az MMDSZ elnöke hangsúlyozta, hogy az idei évben körülbelül 800 aktív diáknapozó személyt számoltak, az esti koncerteken velük együtt körülbelül 1500 résztvevő volt. Reménykednek abban, hogy az idei különkiadás meghozza a külsősök kedvét ahhoz, hogy jövőre csapatokba szerveződjenek és aktív csapattagként látogassanak el a diáknapokra.

Varga László beszámolt a hagyományos játékokról is. Szerdán és csütörtökön sportnappal indították az eseményt, ami jól indult és jól is zárult. Azonban objektív és külső gondok miatt voltak csúszások. Ennek egyik oka az egyetemi program lehetett, mert több szervező is részt kellett vegyen a tanórákon, illetve voltak ismeretfelmérő tesztek is. Továbbá az elnök azt sem rejtette véka alá, hogy februárban fogtak neki a szervezésnek, amikor már nagyrészt biztos volt, hogy megtartják az eseményt. Ebből adódóan merültek fel problémák, viszont sikerült mindenkivel megtalálni a közös nevezőt. Összességében mindenki boldog volt, hogy két év után ismét részt tudott venni a diáknapokon. Varga László zárógondolat gyanánt megemlítette: a céljuk az, hogy jövőben a rendezvény visszatérüljön a városba.

Pénteken a nagyszínpadon elsőként a Szintaxis zenekar lépett fel, amely a 2020-as diáknapokra kapott meghívást, azonban a járvány miatt elmaradt az esemény, így csak két évvel később tudott színpadra állni. **Bíró Hunor** elmondta, hogy a járvány alatt sem állt meg a zenekari élet, hiszen folyamatosan dolgoztak, és most végre lehetőségük volt bemutatni az alkotásaikat szabadtéri színpadon.

Marton Zoltán őszintén beszélt arról, hogy az elején kétségeik voltak azzal kapcsolatban, hogy milyen lesz a diáknapok Geryeszegen, azonban kellemes meglepetésként könyvelik el az eseményt. Külön élmény volt számukra, hogy az utolsó dalukat a

A 4S Street zenekar

Fotó: Mariş Cristian Daniel

naplementében játszhatták el. Úgy fogalmaztak, hogy minden úgy alakult, ahogy a legjobb forgatókönyvekben elképzelik. A zenészek külön kiemelték, hogy a diáknapokon a közönség átérezte a dalok hangulatát, és bulis dalokra tudtak szórakozni, míg a melankolikusabb esetekben összelelkeztek, és úgy hallgatták.

Bíró Hunor és **Marton Zoltán** arról is beszámolt, hogy a járvány ideje alatt a zenekar közel állt ahhoz, hogy felbomoljon, de szerencsére sikerült „megmenteni” az együttest. Különböző szerepcserék is voltak, de most már teljes gőzzel készülnek az első, fellépésekkel teli

nyarukra, amikor szinte az összes erdélyi fesztiválon ott fognak állni a színpadon.

A 4S Street zenekar első koncertjét éppen a diáknapokon adta, 2018-ban. Idén pedig ismét színpadra álltak. Négy évvel ezelőtt még nem volt megjelenve a leghíresebb daluk, a közönség azt sem tudta, hogy kik ők, mégis nagyon jól fogadták őket, és a dalaik megérintették a résztvevők lelkét, emlékezett vissza **Alin Nicuta**. Idén viszont az összes dalt énekelték, ami katartikus élmény volt a zenekar számára. A frontember elmondta, hogy a diáknapok számukra mindig otthonosságérzést jelent, hiszen ez volt a kezdet, ami megmarad az ember lelkében.

Az énekes arról is beszámolt, hogy az elmúlt két évben lehetőségük volt arra, hogy jobban odafigyeljenek a zenekar emberi részére, „nagyobb lelke” lett az együttesnek. Éppen ezért boldogan néznek vissza a járvány időszakára. Az idén nyáron pedig számos koncertet fognak adni mind Erdélyben, mind pedig Magyarországon. Dalok tekintetében is készülnek újdonságokkal. Egy új dalt már fel is vettek, ami szintén a szíveket fogja megszólítani. A címét még nem döntötték el, ám **Alin Nicuta** elmondta, hogy a mai világ példaképeiről szól, viszont azt is belefoglalták, hogy ez nem minden esetben jó. Véleménye szerint az a legfontosabb, hogy mindenki saját maga példaképe is legyen.

A Szintaxis zenekar

Fotó: Mariş Cristian Daniel

Marosvásárhelyi Rádió Románia 96 FM
106,8 FM
1323 AM
www.marosvasarhelyiradio.ro

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

MINDENFÉLE

VÁLLALUNK: festést, meszelést, tetőkészítést, tetőjavítást, belső javítást, szigetelést polisztrénnel, elszállítunk törmelékét és egyéb anyagot, készítünk kerítést. Nyugdíjasoknak 10% kedvezmény. Tel. 0750-678-803. (16151-1)

TETŐFEDŐ KFT. vállal tetőkészítést, tetőjavítást, ács munkát, bádógos munkát, szigetelést, meszelést, bármilyen kis javítást. Tel. 0746-972-003, Fülöp Hunor. (16176-1)

Üzleti sikereinek titka:
a jó **REKLÁM!**
Hirdessen a NÉPÚJSÁGBAN
Maros megye legnépszerűbb napilapjában!

VÁLLALUNK tetőkészítést lemezből, cserépből; ács munkát, terasz készítést, garázsfelújítást, külső-belső szigetelést, meszelést, bármilyen kisebb javítást és mindenféle más munkát. Tel. 0747-508-707, Misi. (16221)

VÁLLALUNK bármilyen kerítésjavítást és kerítés készítést, kerítéspucolást, kerítésfestést mindenféle színre, lambériázást, víkendház készítést, bármilyen tetőjavítást és bármilyen szigetelést. Tel. 0712-294-471. (16222-1)

FONTOS TELEFONSZÁMOK

• Romtelecom-tudakozó - információ - 118-932 - általános - 118-800	• Optolens szemsebészet - 0265/263-351 • Marmed - 0265/250-344 járóbeteg-rendelő: - 0756-468-658 - 0729-024-380 Labor - 0751-114-307 e-mail: marmed@armed.ro, www.armed.ro	- közönségszolgálat - 0265/208-888 - központ - 0265/208-800 - 08008 208-888
• Központosított ügyelet (Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás): 112	• Dora Optics - 0733-553-976 • Dora Medicals - 0265/212-971	• Fogasztóvédelmi hivatal - 0265/254-625 • Vasútállomás - 0265/236-284 • Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás Nemzetközi halottszállítás - 0265/215-119 - 0744-282-710
• Rendőrség - 0265/202-305	• Radiológia, echográfia Dr. Jeremiás István - 0265/222-446 • Emma vendéglő, - 0740-083-077 hidegtálcák készítése - 0365/404-664 • Prefektúra - 0265/266-801 • RDS-RCS - 0365/400-401 - 0365/400-404	• Alkony Kft. temetkezés (24 ó.) - 0265/263-865 koporsók, kellékek, - 0745-606-215 koszorúk - 0745-606-269 és halottszállítás - 0758-047-604 • Maros megyei RMDSZ - 0265/264-442 - 0265/262-907
• SMURD (betegekkel kapcsolatos információk) - 0265/210-110	• Áramszolgáltató vállalat - 0800-801-929 - vidék - 0265/929	
• Sürgősségi szolgálat: - gyermekeknek - 0265/210-177	• Delgaz Grid - 0265/200-928 - 0800/800 928	
Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal - 0265/268-330	• Aquaserv: - 0265/215-702 - hideg víz-csatorna	
GYULAFEHÉRVÁRI CARITAS, otthongondozó szolgálat, 8-16 óra között: 0736-883-110		
• Optika-Optofarm - 0265/212-304 - 0265/312 436 - 0265/250-120 - 0265/263 351		

Méltányos reklámdíj fejében állandó szereplője lehet

a FONTOS TELEFONSZÁMOK rovatnak.

Várjuk jelentkezését

a 0265/268 854-es telefonon.

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

A PC HOUSE csapatába ELADÁSI TANÁCSADÓT felvesszünk. Elvárások: román- és magyarnyelv-ismeret, számítástechnikai ismeretek, jó kommunikációs készség, rugalmasság, türelem, precizitás. Amit kínálunk: versenyképes bérezés, dinamikus csapat, modern munkakörnyezet. Az önéletrajzokat (CV) e-mailben a jobs@multiplan.ro címre vagy személyesen kérjük leadni a Mureşului/Maros utca 17. szám alatti székhelyen. (sz.-I)

MAGÁNCÉG MÉRLEGGÉPEK KÖNYVELŐT alkalmaz. Angol- és románnyelv-tudás kötelező. Érdeklődni a következő telefonszámon: 0723-244-200. (sz.-I)

Alkalmazunk FÉRFI MUNKAERŐT TEJFELDOLGOZÓ ÜZEMBE, a csomagoló részlegre. Érdeklődni lehet a következő telefonszámon: 0744-163-329, délelőtt 8 órától 15 óráig. (66563-I)

Újdonságok a Kobak könyvesboltokban:

Wéber Anikó A platánsor rejtélye

Zágoni Balázs Szamos-parti Hollywood

Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15.szám

Rovar- és rágcsálóirtás – Fertőtlenítés – Növényvédelmi kezelések

ISO 9001
ISO 14001
OHSAS 18001

Az ÖNÖK
kényelméért
és egészségéért!

A Coral Impex Kft. elérhetősége: Marosvásárhely, 1918. December 1. út
261. sz. 3. lakrész. Tel/fax: 0265/256-004;
e-mail: coralmures@coralimpex.ro; www.coralimpex.ro

A Szeléna szalon

varrónőt alkalmaz.

Feladatai: esküvői ruhák méretre igazítása; uszályfelgombolás kialakítása (nem ruha készítése, csak módosítások a ruhákon); menyasszonyok kiszolgálásában való segítségnyújtás.

Munkaprogram: hétfőtől péntekig, napi 8 óra.

Kérjük, hogy önéletrajzzal jelentkezzenek szalonunkban Marosvásárhelyen, az 1918. December 1. sugárút 124-126. szám alatt, a következő időtartamokban: hétfőn 14-19, illetve keddtől péntekig 10-18 óra között, vagy

beküldhetik a következő e-mail-címre:

office@szelena.ro;

messengeren: <https://www.facebook.com/salon.szelena/>.

therezia®

Mezőpaniti tejtermékek...

Spălătorie și detailing auto

Beltrand

autómosó és -kozmetika

– külső-belső tisztítás
– kárpittisztítás, polírozás, viaszozás

Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.

Telefon: 0265/223-902
0740-393-060

r.a.d.i.o

www.radiogaga.ro

www.radiogaga.ro

RexoGold

a te zálogházad

Str. Frantz Liszt nr. 11
Telefon: 0265 - 25.11.11
Mobil: 0748 - 25.11.11
www.rexogold.ro

*A zálogban tartható termékek csak szemléltető jellegűek.